

ΡΑΜΠΙΛΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΟΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Έν Ἀθήναις δραχμαὶ 10. — Έν ταῖς ἰσαρχίαις δραχμαὶ 11

Τυπώται λεπτῶν 10

Έν τῇ ἑξαετηρῇ φράγμα χρυσῶν 15.

Τυπώται λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΛΑΟΝ

Σηκόν' ἡ ράχισου, λαέ,
 Ἀκόμα, ναι, σηκόνει,
 Βάστα κι' αὐτὴ τὴ συμφορὰ,
 Που σοῦρθε στὸ πουγγί σου,
 Τιμὴ ναι καὶ ἡ φτώχεια σου,
 Ἀκόμα νὰ φουσκιώνη
 Τοῦ ἄρχοντά σου τὸ πουγγί
 Τιμή σου ναι, τιμή σου.

Αὐτὸ θὰ πῆ φιλότιμος
 Πῶς εἶσαι καὶ τὸ δείχνεις
 Γιὰ νὰ χορτάσης ἄλλονε
 Καὶ τὸ ψωμί στερεῖσαι.
 Τῆς χήρας τὸ δηνάριον
 Σὲ ξένο δίσκο ρίχνεις
 Κι' ἄς εἶσαι ἄστεγος, λαέ
 Καὶ νηστικός ἄς εἶσαι.

Σώνει μὲ τῆς θυσιάς σου
 Νὰ πάη μπρὸς τὸ Κράτος
 Νὰ κάνωμε συμπεθεριὸ
 Μ' ἄλλα μεγάλα Κράτη
 Βαρειά κι' ἂν εἶναι τὰ προικιά
 Εἶν' ὁ γαμπρὸς βαρβάτος

Κι' ἡ νύφη ποῦ θὰ κάνωμε
 Εἶν' ὠμορφιαὶς γεμάτη.

Τὸ χρέος τους ἐκάμανε
 Οἱ ἀντιπρόσωποί σου,
 Ἐκεῖν' οἱ δέκα βουλευταὶ
 Πατέρες σου 'στ' ἀλήθεια
 Μὰ δὲ μπορέσανε, λαέ,
 Νὰ σώσουν τὸ πουγγί σου
 Ἀνθίσαν 'σάν ἀμυγδαλιαὶς
 Κι' ἐβγάλαν κολοκύθια.

Κάνε λαέ, ὑπομονὴ
 Καὶ ποῦσαι ποῦ σ' ἀκόμα;
 Ἐστὸν πρῶτο τόμο βρίσκεσαι
 Αὐτῆς τῆς ἱστορίας!
 Μᾶς ἔρχετ' ὁ Νικόλαος (*)
 Ἡ προῖκα τῆς Μαρίας
 Μᾶς ἔρχετ' ὁ Ἀνδρέας μας
 Καὶ μὲ βυζὶ στὸ στόμα
 Ἀντὶς οὐὰ οὐὰ οὐὰ
 Παρᾶ παρᾶ παρᾶ φωνάζει
 Ὁ τρυφερὸς Χριστόφορος
 Ποῦ δόντια τώρα βγάξει.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΕΚΑ

Σᾶς συχαίρω, Σᾶς συχαίρω Σεις ἰδεῖτατε οἱς μόνου
 Ὅτι δὲν ἔμπορε κανένας νὰ σᾶς κἀνῃ ὅ,τι θέλει
 Φθάνει μόνον διὰ τοῦτο ἀκριβὰ νὰ ἄς πληρώνη
 Καὶ νὰ σᾶς ἀφιῆν λίγη νὰ τοῦ γλύψετε τὸ μέλι
 Πῶχαι εἰς τὰ δάκτυλά του, καὶ στοὺς φίλους του προσφέρει
 Γιὰ νὰ γλύψουν, κ' ἔτσι πάντα νὰ τοὺς ἔχη εἰς τὸ χέρι.

Ὁ Ράλλης καὶ ὁ Γιωργαντᾶς ὁ Κάρτσωτας κι' ὁ Σάκης
 Καὶ ὁ Γεροκωστόπουλος καὶ ὁ Πετροπουλάκης
 Ὁ Παπαγιαννακόπουλος μαζὶ μὲ τὸν Μουσοῦρη
 Ὁ Βαλοσαμάκης καὶ αὐτοὶ ὁ Κουμαρλότης, ποδοῖ

Τοῦ ἔρμου τοῦ φτωχοῦ λαοῦ, αὐτοὶ μόνον οἱ δέκα
 Φανήκαν ἀντιπρόσωποι σ' αὐτὴ τὴ φάλτσα στέκα.

Αὐτοὶ οἱ δέκα μοναχὰ ἀπ' ὄλους ἐκεῖ μέσα
 Εἰς τὸ λαὸ φανήκανε πιστοί, μπέσα γιὰ μπέσο,
 Οἱ ἄλλοι δὲ μὰ συντροφιά μὲ τὸν Τρικοῦπη ὄλοι
 Τὸν ἑλλησιτῆσαν τοῦριξαν τοῦ δόλλιον πορτοφόλι.
 Καὶ δε' αὐτὸ ὡς μερικὸ δοθῆκαν στὸν καθένα
 Χίλια δεκακόσια φραγκάκια μετρημένα.

Λουχίας

Η ΨΗΦΟΣ ΤΟΥ Κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ

ὑπὲρ τῶν Βασιλικῶν νομοσχεδίων.

Ἦρῆπει νὰ ἤμεθα εἰλικρινεῖς κρίνοντες τὴν συμπεριφορὰν καὶ τοὺς λόγους δι' ὧν συνάδευσε τὴν ὑπερψήφισιν τῶν βασιλικῶν νομοσχεδίων ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. Δηλιγιάννης, καὶ νὰ μὴ καταδικάζωμεν τὴν πράξιν αὐτοῦ ταύτην παρασυρόμενοι ἐξ ἄκρου ἀντιπολιτευτικοῦ φανατισμοῦ.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὡς ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οὕτω ὄφειλε νὰ πράξῃ. Τί ἠθέλατε; Νὰ φορέσῃ σκούφον ἐρυθρὸν καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐντελὲς πρὸς τὴν βασιλείαν διαζύγιον λέγων αὐτῇ:

— Λεπτὸν δὲν σοὶ ἐπιτρέπω νὰ ἐγγίσης;

Τοῦτο δὲν ἤρμοζεν εἰς τὴν τόσῳ συνταγματικὴν ἰδιοσυγκρασίαν του. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐκ φύσεως δὲν ὑπῆρξε ποτὲ ἄνθρωπος τῶν ἄκρων, ἀν' δ' ἔπραττε τοῦτο θ' ἀντέφασκε πρὸς ἑαυτὸν. Θὰ κατήργει αὐτὸς ἑαυτὸν. Πῶς θὰ ἦτο δυνατόν πλέον νὰ θεωρῆται ἀρχηγὸς ἀντιπολιτεύσεως μετὰ τὴν ἐλπίδα τῆς ἐπανόδου του εἰς τὴν ἐξουσίαν; Πῶς θὰ ἐκάλει ποτὲ αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς εἰς τὰ ἀνάκτορα ἐν δεδομένη περιστάσει, διὰ νὰ τῷ ἀναθέσῃ τὰς ἡνίας τοῦ Κράτους;

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐδείχθη συνεπὴς πρὸς ἑαυτὸν, συνεπὴς πρὸς τὰς ἀρχάς του καὶ πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ἃς ἔχει εἰς τοὺς ὀπαδοὺς του. Δὲν ἠδύνατο αὐτὸς νὰ κρατῇ τὴν σημαίαν ἣν ἀνεπέτασαν οἱ δέκα τῆς Βουλῆς, χωρὶς νὰ διακινδυνεύσῃ τὸ μέλλον αὐτοῦ καὶ τῆς μερίδος του. Ὁ δὲ λόγος αὐτοῦ εἶναι διδακτικώτατος πρὸς τὴν βασιλείαν, εἰς ἣν δίδει ἀρκετὰ μαθήματα διὰ τὴν ἀνάμιξιν τῆς εἰς τὰς κοινοβουλευτικὰς διαμάχας. Θέλει αὐτὴν ἀμερόληπτον καὶ ἀφατρίαστον, ἔχουσαν τὴν μὲν δεξιὰν χεῖρα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὴν δὲ ἀριστερὰν πρὸς τὴν Ἀντιπολίτευσιν.

Μεθ' ὅλην ἡμῶν τὴν συνταγματικότητα αὐτοῦ ἀποκρούει μὲν ἐντελῶς τοὺς δημοκρατικοὺς θεσμοὺς ἀλλὰ δὲν πείθεται εἰσέτι ὅτι ἐνδείκνυνται οὗτοι εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου, ὡς οἱ προσήκοντες εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον.

Καὶ μήπως μόνος αὐτὸς δὲν πείθεται;

Ἐν τούτοις θέτει ὄρους εἰς τὴν λευκὴν αὐτοῦ ψῆφον ὑπὲρ

τῶν βασιλικῶν δωρεῶν. Θέλει τὸν ἡμέτερον Γεώργιον ἄλλον τοῦλάχιστον Μέγαν Ναπολέοντα καὶ ἐνθουσιούμενον ὅτι εἶναι βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, μετ' ἄλλους λόγους ὅτι ὀφείλει ν' ἀνταποδώσῃ εἰς τὸ Ἔθνος τὴν θυσίαν του αὐτὴν καὶ ὅσας ἄλλας διὰ τῆς δικαιολογήσεως, τῆς πραγματώσεως τοῦ ἰδανικοῦ αὐτοῦ τίτλου. Συνενοούμεν τὰς εὐχὰς ἡμῶν ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τοιοῦτου πόθου μίαν ὥραν ἀρχήτερα καὶ πιστεύομεν ὅτι δὲν θὰ ἔχῃ τότε πλέον ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀντίρρησην, ἀν' ἀνακηρύξωμεν τὴν Δημοκρασίαν, εὐχαριστοῦντες τὴν βασιλείαν διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις αὐτῆς, ἀφοῦ θὰ ἐκλείψῃ πλέον ὁ λόγος τῆς ὑπάρξεώς της.

Συνταγματικὸς.

Ο Κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΣ

Μάλιστα, κύριοι.

Δὲν τὸ πιστεύετε;

Ὡς καὶ ὁ Δηλιγιάννης τὰ γύρισε μετὰ τὸν Τρικούπη.

Αὐτὸ εἶναι θαῦμα, πρὸ τοῦ ὁποῦ δὲν δύναται τις εἰμὴ ν' ἀνακράξῃ.

— Μέγας εἶ, κύριε Τρικούπη καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου!

Ἴδου τί εἶπεν ὁ νεοφώτιστος οὗτος τρικουπικὸς ἐν τῇ Βουλῇ, κατὰ τὴν περὶ τῶν βασιλικῶν νομοσχεδίων συζήτησιν:

«Δὲν ἀνέρχομαι τὸ βῆμα, διὰ νὰ πολεμήσω τὸ νομοσχέδιον. Δὲν σκοπῶ δὲ νὰ συστήσω εἰς τοὺς συναδέλφους μου ἐν τῇ Ἀντιπολιτεύσει νὰ ἀρνηθῶσι ψῆφον ἐπὶ οὐδενὸς τῶν τριῶν τούτων νομοσχεδίων. Σκοπῶ μάλιστα νὰ παρακαλέσω τοὺς συναδέλφους οἵτινες ἔσπευσαν νὰ ἐκφέρωσι τὴν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων τούτων γνώμην των, καὶ μάλιστα ἐκείνους μεθ' ὧν μετὰ συνδέει κοινὸς ἀγὼν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος ἐπὶ 8 ἡδὴ ἔτη νὰ μὴ ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν γνώμην των ταύτην, διότι νομίζω ὅτι καὶ αὐτοὶ ἔχουσι τὰς αὐτὰς περὶ τῆς πολιτείας καὶ τοῦ πολιτικοῦ συστήματος γνώμης τὰς ὁποίας ἔχω καὶ ἐγώ. Ἐὰν μεταξὺ τῶν συναδέλφων ὑπάρχωσι συνάδελφοι, οἵτινες ἐφρόνουσι ὅτι τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα δὲν ἀρμύζει εἰς τὴν Ἑλλάδα, οὗτοι βεβαίως ἤθελον εἶσθαι ἐν δέοντι ἐὰν συνεβούλευον τὴν Βουλὴν νὰ μὴ ἐπιψηφίσῃ τὰ νομοσχέδια ταῦτα Ἄλλὰ οἱ πλείστοι τῶν συναδέλφων μας ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει ὡς καὶ ἐγὼ νομίζομεν ὅτι εἰς τὴν κατάστασιν τῆς χώρας ἐπὶ τοῦ παρόντος προσήκει τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα, δὲν ἐπέισθημεν δὲ εἰσέτι: ὅτι οἱ δημοκρατικοὶ θεσμοὶ ἐνδείκνυνται εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου ὡς οἱ προσήκοντες εἰς τὴν

(12)

Ε Π Ι Φ Υ Λ Λ Ι Σ

(12)

ΠΑΥΛΟΥ ΦΕΒΑΛ

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Κατὰ μετάφρασιν

ΚΥΛΕΑΝΘΟΥΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η ΑΠΟΚΡΕΩΣ

Ὁ Ἰωσηφῆνος ἀπέθεσε τὴν σάλπιγγά του εἰς μίαν γωνίαν, ὁ Ρόμπυ ἐξεδύθη τὸ δέρμα τοῦ Ἰνδικοῦ ὄρνιθος, ὁ Δενιζάρ τὰ πτερὰ τῆς γλαυκῆς, ὁ Σενέλ τὸ δέρμα τῆς ἀρκτου, ὁ Δουρανδῆνος ἐρριψεν εἰς τὰ σκουπίδια τὸ ὑπόλοιπον τοῦ πέπονος αὐτοῦ.

Ἐμείναν δὲ πέντε νέοι ἀρκούντως εὐμορφοί, οἵτινες ἀνέτως πλέον ἐκάθησαν περὶ τὴν τράπεζαν.

Κηρύσσεται ἡ ἐναρξίς τῆς συνεδριάσεως, εἶπεν ὁ Ἰωσηφῆνος. — Τίς ἀγορεύειν βούλεται.

— Ἐγώ! ἀπεκρίθησαν ταυτοχρόνως οἱ ἄλλοι τέσσαρες.

Ὁ Ἰωσηφῆνος ἔξεσε τὸ μέτωπόν του.

— Δὲν βλέπω τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ ἐνδώσω εἰς τὴν ὑμέτεραν ἐπιθυμίαν, ἐπανέλαβε, — καὶ διὰ νὰ μὴ ἐρίζωμεν περὶ πρωτεῖον δίδω τὸν λόγον εἰς ἐμὲ αὐτὸν. . . Ἄλλὰ πρῶτον εἰσθε ἀρεῦκτως μεθυσμένοι διὸ νὰ ὀμιλήτε πρεπόντως περὶ σπουδαίων πραγμάτων:

— Εἴμεθα μεθυσμένοι, ἀπεκρίθη ὁ Δουρανδῆνος, — ἀλλὰ δυνάμεθα νὰ μεθύσωμεν καὶ περισσότερον. . . ἃς περιμεινώμεν τὸ πόντσι.

Ὁ χορὸς ἐπανέλαβεν:

— Ἄς περιμεινώμεν τὸ πόντσι!

— Καὶ μετὰ τὸ πόντσι, εἶπεν ὁ Λέων Σενέλ, — θὰ σιωπήσετε: θὰ ὀμιλήσω ἐγώ.

Ἐν ὅτῳ ἐφόρουσαν τὴν προσωπίδα, ὁ Ἰωσηφῆνος ἐφαίνετο ἀρχηγὸς τῆς παρέας, ἀλλ' εὐθὺς ἅμα ἀπεκαλύφθησαν τὰ πρόσωπα, ἠδύνατό τις νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ὅλοι, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰωσηφῆνος, ἐλάμβανον ἀπέναντι τοῦ Σενέλ ὕψος σεβασμῶν δεικνύον.

Οὐδεὶς διεξιδίχητε τὸ δικαίωμα νὰ ὀμιλήσῃ πρῶτος.

Τέσσαρες ὑπῆρξαν καὶ ὁ κ. Κταπόδης αὐτοπροσώπως ἐφθασαν πάραυτα φέροντες ἕκαστος ἐν πόντσι.

Τὰ ποτήρια ἐπληρώθησαν γύρω.

— Ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας ἡμῶν, εἶπεν ὁ Λέων ὑψόνων τὸ ἰδικόν του.

πατρίδα ἡμῶν τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἐπιθυμοῦμεν τὴν Βασιλείαν ἐν κοινοβουλευτικῷ πολιτεύματι, ἱσταμένην ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ πολιτικοῦ οἰκοδομήματος, ἀμερόλητον καὶ ἀπατρίαστον. ἔχουσιν τὴν δεξιάν μὲν χεῖρα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τὴν δὲ ἀριστεράν πρὸς τὴν Ἀντιπολιτευσίν. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ μὴ βλέπωμεν αὐτὴν καταβαλνύσαν εἰς τὸν πολιτικὸν ἀνταγωνισμόν, ἀναμειγνυμένην εἰς τὰς κοινοβουλευτικὰς διαμάχας ζητούσαν δὲ διὰ τῆς Βασιλικῆς ἐξουσίας νὰ ὑποστηρίξῃ τοῦτον κατὰ τὸν ἀνταγωνισμόν τῶν πολιτικῶν κομμάτων, ἢ προσπαθοῦσαν νὰ παρακωλύσῃ δι' αὐτῆς τὴν εἰς τὴν κυβέρνησιν ἀνοδοῦν ἐκείνου. Φανταζόμεθα τὴν Βασιλικὴν ἀρχὴν ἐνασκουσαν τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν ἐν ἐπιγνώσει τῶν συμφερόντων τῆς χώρας καὶ πρὸς πλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς, κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῆς συνείδησιν, οὐδ' ἐννοοῦμεν τὴν Βασιλικὴν ἀρχὴν ἀργοῦσαν καὶ ἐν αὐτῇ τῇ νομοθετικῇ λειτουργίᾳ.

Διὰ τοῦτο ἐσμὲν ὑπὲρ τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος, καὶ διὰ τοῦτο φρονοῦμεν, ὅτι ὅταν προβάλλωνται νομοσχέδια, ἀπόδεκτα τῶν χρηματικῶν σχέσεων τοῦ ἔθνους πρὸς τὴν Βασιλείαν, ἰσαδότητε καὶ ἂν ᾖ τὰ νομοσχέδια ταῦτα, καὶ ἂν ᾖ νομοσχέδια, τὰ ὅποια ἡμεῖς δὲν ἠθέλωμεν προτιθεῖν εἰς τὴν Βουλὴν, δὲν προσήκει εἰς ἡμᾶς νὰ ἀρνηθῶμεν νὰ ἐπιψηφίσωμεν αὐτὰ, διότι αἱ ἀρνήσεις ἢ ἀμφισβητήσεις ὑποβιβάζουσι τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀντιπολιτευσίαι ἐν κράτει συνταγματικῶς κυβερνωμένῳ καὶ κοινοβουλευτικῶς πολιτευομένῳ, πρέπει νὰ συνεισφέρωμεν πάντες ἵνα τὸ Βασιλικὸν ἀξίωμα ἀπολαμβάνῃ τῆς εὐλαβείας παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ. Οὐδὲ πρέπει νὰ ἐπιηρεάζωμεθα ἀπὸ τοὺς παρόντας χρόνους, καὶ νὰ λησμονῶμεν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον ἔχει πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ ἀποστολὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὴν ὅποιαν οὐχὶ οἱ δημοκρατικοὶ θεσμοὶ, ἀλλὰ τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ πολιτεύματος δύναται μᾶλλον νὰ ἐξυψηλίσῃ ἐν τῷ συμφέροντι τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἱερᾶς ἐντολῆς τὴν ὅποιαν οἱ πατέρες ἡμῶν μᾶς κατέλιπον.

Ὁμολογῶ ὅτι αἱ οικονομικαὶ περιστάσεις τοῦ Βασιλείου εἶναι δυσχερεῖς, καὶ ὅτι ἤκιστα ἀποδέχομαι τὰς περὶ τῶν οικονομικῶν πραγμάτων τῆς χώρας πληροφορίας καὶ κρίσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ. Κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην αὐταὶ εἰσι μεμαχρυσμένοι τῆς ἀληθείας, καὶ μετὰ προμελέτης διαδίδονται πρὸς ἀποπλάνησιν τοῦ κοινού.

Ὁμολογῶ δ' ὅτι ἡ τοιαύτη οικονομικὴ κατάστασις τῆς χώρας ἐπιβάλλει εἰς ἡμᾶς, τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, νὰ ἐπιζητήσωμεν τὴν ἐλάττωσιν ὅσον εἶναι δυνατόν τῶν ἐξόδων· ἀλλ' ὅταν προβάλλεται τῶν ἐξόδων τοῦ κράτους αὔξησις διὰ τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν, ὀφείλει ἢ ἀντιπολιτευσίαι νὰ σταματήσῃ τὸν ἀγῶνα τῶν οικονομικῶν ἐν ὧσιν δὲν εἶναι ἐν ἐπαναστάσει, καὶ νὰ μὴ προβάλλῃ ἀντιρρήσεις. Δύναται καὶ ὀφείλει ἢ ἀντιπολιτευσίαι νὰ ἀμυνθῇ ὑπὲρ τῆς ἰδίας αὐτῆς ἀξιοπρεπείας, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ κοινοβουλίου κατὰ τῶν τάσεων ἐκείνων ὅστινες ἐξήτησαν καὶ ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων τούτων νὰ δυσφημίσωσι τὴν Βουλὴν, ὡς ἐπαρκῶς παρέστησεν ὁ ἀξιότιμος φίλος μου ἐξ Ἀττικῆς βουλευτής. Ἐὰν ἐπεκηρύχθῃ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῆς ταυτικῆς συνόδου,

ὅτι ἦτον ἀναγκαῖον νὰ συγκαληθῇ ἑκτακτος σύνοδος, διότι ἐπρόκειτο νὰ εἰσαχθῶσι εἰς αὐτὴν νομοσχέδια περὶ χορηγίας εἰς τὰ μέλη τῆς Βασιλ. οἰκογενείας, μετὰ τοῦ δολίου σκοποῦ τοῦ ἐξυτελισμοῦ τοῦ πολιτεύματος. καὶ τῆς ὑβρεως πρὸς τὸ κοινοβούλιον, τὸ ὅποion ἤθελον οὕτω νὰ παραστήσωσιν ὡς εἶπεν ὁ βουλευτῆς κ. Ράλλης, ὡς καλούμενον νὰ λάβῃ καὶ αὐτὸ ἀνάλλαγμα τῆς ψήφου, τὴν ὅποιαν θέλει δώσει ὑπὲρ τῆς βασιλικῆς χορηγίας, τοὺς ταπεινοὺς τούτους σκοποὺς ἔχομεν δικαιώμα νὰ πατάωμεν ἐν πάσῃ διδομένη περιστάσει. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἀποτρέψῃ ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ καθήκοντος τὸ ὅποion ἔχομεν νὰ πράττωμεν, ὅτι δυνάμεθα ὅπως κατασταθῇ δυνατόν νὰ λειτουργήσῃ πιστῶς τὸ πολίτευμα, τὸ ὅποion ἐγκατεστάθη ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν. Ἐν ἄλλῃ χώρᾳ ἔνθα μέγας τρόντι εἶχε ἀναδειχθῇ ἡγεμῶν, αὐτὸς εἶχε κατορθώσει ἐν ταῖς νίκαις, τὰς ὅποιας κατήγαγε κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος, ἐν ταῖς νίκαις τὰς ὅποιας κατώρθωσε νὰ καταγάγῃ πρὸς ἀνύψωσιν τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος του, καὶ ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς χορηγίας τὴν ὅποιαν τὸ κράτος ἔβιδεν αὐτῷ, νὰ συγκεντρώσῃ καὶ νὰ ἀποταμιεύσῃ 63 ἑκατομμύρια χρυσοῦ καὶ ἀργύρου εἰς τὰ ὑπόγεια τῶν ἀνακτόρων τοῦ Κεραμεικοῦ. Ἀλλ' ὅταν ἐπέστη ἡ ἀνάγκη τῆς πατρίδος του, ὅταν ἡ δόξα τῆς Γαλλίας ἐκινδύνευεν, ὅταν αἱ συμμαχικαὶ στρατιαὶ ἠπείλουν τὴν ἀκεραιότητα τῆς Γαλλίας καὶ αἱ κτήσεις αὐτῆς ἐκινδύνευον νὰ διαρπαγῶσιν, ἢ δ' ἐνόησε τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους ἦτο ἐν ἀμφιβολίᾳ, ὁ ἡγεμῶν ἐκεῖνος εἰς τῶν 63 ἑκατομμυρίων τὰ ὅποια εἶχεν ἀποταμιεύσει ἰδαπάνησε τὰ 55 ἑκατομμύρια εἰς τοὺς πολέμους τοῦ 1814. Ἄς εὐχηθῶμεν ἵνα καὶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἀναδειχθῇ τοσοῦτον μέγας ἡγεμῶν, θυσιάζων πάντα ὡς ἐκεῖνος ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ αὐτῆς τῆς Βασιλικῆς τοῦ ἐξουσίας μὴ φειδόμενος, ὅπως ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην μεθ' ἧς τὸ ἔθνος ἐναπέθηκεν αὐτὴν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

Τὶς θέλει τότε μεταμεληθῇ διὰ τὰς δαπάνας τὰς ὅποιας τὸ κράτος ἤθελε καταβάλει διὰ τὴν δόξαν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας, τῆς παριστώσης τὴν ἐθνικὴν Μεγαλειότητα; Τὴν Μεγαλειότητα τοῦ ἔθνους παριστᾷ ἡ βασιχὴ ἀρχή. Ἐὰν πρόκειται νὰ τὴν παραστήσῃ μεγαλοπρεπέστερον καὶ λαμπρότερον, ἔς εἰσφέρωμεν προθύμως ὅσα ζητούνται ὡς ἀναγκαῖα χρήματα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐνθυμηταὶ ὁ ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενος, ὅτι εἶναι Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ὀφείλων νὰ τηρῇ πιστῶς καὶ νὰ ἐφαρμόζῃ εὐκρινῶς τὸ πολίτευμα τὸ ὅποion λειτουργεῖ ἐν τῷ τόπῳ.

(*Εὖγε Εὖγε*)

Δὲν ἔχομεν λόγους διὰ νὰ συγχαρῶμεν τῷ κ. Δηλιγιάννῃ ἐπὶ τῇ παρομοίᾳ τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως πρὸς τὸ Μέγαν Ναπολέοντα. Ἀμφιβολία δὲν ὑπάρχει ὅτι καὶ ὁ ἡμέτερος εὐκαιρίαν μόνον περιμένει διὰ νὰ δείξῃ τὴν πολεμικὴν μεγαλοφυΐαν του. Μίαν μόνον παρατήρησιν ἔχομεν νὰ κάμωμεν, ὅτι δηλαδὴ ὁ ἡμέτερος δὲν κρύπτει τὰ ἑκατομμύριά του εἰς

— Ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας ἡμῶν, ἐφώνησεν ὁ χορὸς.
Ἐκένωσαν δὲ τὰ ποτήρια μετ' ἀκριβείας, ἔπειτα ἐγέμισαν αὐτὰ ἐκ νέου.

— Ὑπὲρ τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς τρέλλας ἡμῶν! εἶπε πάλιν ὁ Λέων.

— Διατὶ τελευταίας; ἠρώτησεν ὁ Δουρανδίνος· δὲν μᾶς ἐπλάκωσαν τὰ γηρατεῖα!..

— Πῖνε καὶ σιώπα.

Ὁ χορὸς ἐπανέλαβεν εὐπειθῶς τὴν πρόποσιν.

Ἡ Κάρμεν ἀπέβαλεν ἡρέμα τὰ κρύπτοντα τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καλύμματα καὶ ἤτοιμάσθη ν' ἀκροασθῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΧ.

Τὸ φυλακτόν.

— Νὰ διασκεδάξῃ τις πάντοτε, εἶπεν ὁ Λέων, εἶναι ἀναντιρρήτως ὅτι ἀνιαρὸν ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐννοῶ νὰ διασκεδάξῃ δωρεάν· διότι ὅταν ἡ ἡδονὴ στοιχίζῃ κάτι τι, καταντᾷ ἀπλούστατα βλακώδης. — Γηράσκωμεν ὀλοέν· εἶμαι εἰκοσιτριῶν ἐτῶν. — Κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην, ὁ Ἀλέξανδρος ὁ υἱὸς τοῦ Φιλίππου βασιλέως τῆς Μακεδονίας εἶχε προχωρήσει εἰς τὸ στάδιόν του.....

— Ὁ Ναπολέων..... ἠθέλησε νὰ εἴπῃ διακόπτων ὁ Ρόμπυ.

— Σιώπα!... Προφανῶς ἡ νεότης εἶναι ὁ χρόνος τοῦ ὑπολογισμοῦ, καθὼς ἡ ὥριμος ἡλικία εἶναι ὁ χρόνος τῆς ἀπαθείας.... Ὁ δεκαετής σκέπτεται κάλλιον ἢ ὁ τριακοντούτης.... Ὁ δωδεκαετής ἀνθρωπος ἂν ἠδύνατο ν' ἀποσπασθῇ τῶν παιδικῶν αὐτοῦ ἀθυριῶν, θὰ ἐξέπληττεν ὅλον τὸν κόσμον. Ἐκ τούτου ἔπεται ὅτι πάντες ὑστεροῦμεν, καὶ ὅτι ἐκάστη φυομένη θρίξ τοῦ γενείου ἡμῶν εἶναι σύμπτωμα ἐπιφοβῶν ἠθικῆς παρακμῆς.... Ἄς πῖωμεν!

Ἡ ὑμήγυρις ὑπήκουσε προθύμως καὶ ἔθεσε πάλιν τοὺς ἀγ. κῶνας ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Ὁ Λέων εἶχε προσφέρει μετὰ δογματικοῦ ἅμα δὲ καὶ γοργοῦ τόνου τὴν σειρὰν ταύτην τῶν ἀσυναρτήτων προτάσεων. Ἡ παραδόξως ἀλλόκοτος ἐννοία τῶν ἐπέφερον ἐπὶ τῶν ἐσκοτισμένων διανοιῶν τῶν συντρόφων αὐτοῦ εἶδος ἐκθαμβώσεως. Ἐνόουν τὰς λέξεις καὶ τὰ ἔχανον θέλοντες ν' ἀκολουθήσωσι τοὺς φανταστικούς ἐλιγμούς τῆς ἰδέας.

Ὁ Λέων ἦτο ἴσως μεθυσμένος ὅσον καὶ οἱ ἄλλοι, ἀλλ' ἀντεῖχε περισσότερον εἰς τὸ ποτόν. Ὁ λόγος του ἔμεινεν ἐλεύθερος, σταθερὸς, δηκτικὸς καὶ ὁ ὀφθαλμὸς του, ἐλαφρῶς αἰμοβαφῆς εἶχε τῆδε κἀκείσε ζωηρὰς λάμψεις λογικοῦ.

Ἦτο νέος κομψὸς τὸ ἀνάστημα, γλαφυρὸς τὸ σῶμα, ἀλλ' ὀλίγον βεβλαμμένος, ἐκ προῶρου ἀκολασίας. Τὸ πρόσωπον ἦτον ὡς τὸ ἀνάστημά του. Ἡμικύκλιον βαθέως κεχαραγμένον περιέβαλλε τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ τοὺς λάμποντας ἐξ εὐφύτας, ἀλλὰ μετὰ λάμψεως διαλειπούσης καὶ πνιγομένης ὑπὸ τῆς

τά υπόγεια τῶν ἀνακτόρων του, φρονίμως ἴσως ποιῶν διὰ τὸν φόβον τῶν ὑπογείων λωποδυτῶν καὶ μὴ ἔχων ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Ἀστυνομίαν μας, ἀλλὰ τὰ τοκίζει ἀσφαλῶς ἔξω εἰς ξένας τραπέζας.

* Ἄς εἶναι.

* Ἄλλο δὲν μένει τώρα παρὰ νὰ ἴδωμεν τὸν κ. Τρικούπη προσφέροντα τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην.

* Ἐν τούτοις δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ θαυμάσωμεν τὴν ἀμνησικαλίαν του.

Πάν ὅ,τι κακὸν ἔπαθε προῆλθεν αὐτῷ ἄνωθεν ὡς ἐν ἰκτάσει ἀνεπτύξαμεν ἐν τῷ πολυκρότῳ ἡμῶν **Γενθότης φῶς** ?

* Ἀλλὰ τί λέγομεν ἀμνησικαλίαν ;

Εἶναι καὶ τοῦτο ἐν δείγμα τῆς Γορτυνίου πονηρίας τοῦ ἡγέτου τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

* Ἀλείφει δι' ἐλαίου τὰς στρόφιγγας τῆς βασιλικῆς εὐνοίας.

Εἶναι μία θύρα διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ νὰ εἰσέλθῃ εὐκρότερον.

§ § §

ΕΠΕΡΑΣΑΝ ΚΙ' ΑΥΤΑ

Φουλ σπῆτ !

* Ὀλοταχῶς ! Ἐμπρὸς κ. Τρικούπη !

Τὰ πέρασες καὶ τὰ βασιλικά σου.

* Ἡ βασιλεία πλέον δὲν ἔχει νὰ πῆ τίποτε.

Τῆς ἑκαμὲς ὄλα τῆς τὰ χατήρια.

Σοῦ κάμνει ὄλα σου τὰ χατήρια καὶ πάει λέωντας.

Αὐτὸ μάλιστα τὸ ζήτημα τὸ πῆρες σχεδὸν παμφηφεί.

Σὲ ὑπεστήριξαν καὶ συμπολίτευσις καὶ ἀντιπολίτευσις.

Καὶ — θαῦμα θαυμάτων — σὲ ὑπεστήριξε καὶ αὐτὸς ὁ

Δηλιγιάννης !

* Οἷον τρόπαιον ἔστησας ! Δέκα καὶ μόνον ἄνδρες εὐρέθησαν νὰ κηρυχθῶσιν ὑπὲρ τοῦ πάσχοντος λαοῦ, ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ καὶ νὰ μαυρίσουν, διὰ τῆς ψήφου των, τὰ βασιλικά σου παρχδοσχέδια.

περιοδικῆς πτώσεως ἀπηνυθηκῶτων βλεφάρων. Τὸ μέτωπόν του, ὅπου διεγράφοντο φυγάδες πτυχαί, ἄς δὲν ἦδύνατό τις εἰσεῖναι ν' ἀποκαλέσῃ ρυτίδας, ἦτο κοῖλον κατὰ τοὺς κροτάφους, ἔξωγκαμμένον ἐλαφρῶς ἄνωθεν τῶν ὀφρύων καὶ ἐστεμμένον ὑπὸ πυκνῶν μαύρων τριχῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο ἤδη ἱκαναί μεμοραμμένοι, συνεστριμμένοι καὶ ὡσεὶ πεφρυγμένοι ἄς εἰς μάρτην πολλακίς ζητεῖ ἐπὶ τεσσαρακονταετῶν κεφαλῶν ἢ τριχολαβίς τοῦ κομμωτοῦ. Τὸ πρόσφατον δεῖπνον δὲν ἠδυνήθη νὰ θέσῃ χρώματα ἐπὶ τῶν παρειῶν του αἵτινες ἐτήρουν τὴν νοσηρὰν αὐτῶν χροιάν. Ἄλλ' εἶχεν εἰς τὸ στόμα φαῖδρον καὶ λεπτὸν μειδίαμα, οὐ τὸ σκωπτικὸν βέλος ἐκρύπτετο ὑπὸ εἰλικρίνειαν.

Τέλος πάντων, ἡ μορφή του ἦτο εὐγενὴς καὶ συμπαθητικῆ.

* Ἡ δύναμις ἐφαίνετο ἐν αὐτῇ οἶονεὶ κατὰ ριπάς ἐν μέσῳ ἀπηνυθημένης ἔξεως καὶ ἀμερίμνου μαλθακότητος.

* Ὑπὸ τὸ δέμα τῆς ἀρκτου, ἦτο ἐνδεδυμένος μετ' ἐπιμελείας ὀλίγον ἐκκεντρικῆς καὶ τολμηρᾶς.

* Ὁ Ἰωσηφίνος, ὅστις ἐκάθητο δεξιᾷ του, ἦτο ὑψηλός, ξανθός νέος, μετὰ τὸ ὕψος συνεσταλμένος καὶ καλοκάγαθον. Ὁ ἐξέχων χαρακτήρ τῆς φυσιογνωμίας του διέφευγεν ἴσως καθ' ἡν στιγμῆν τὸ πόντσι ἔσβυνε καὶ ἤναψεν ἐναλλάξ τὸν λευκοκύανον ὀφθαλμόν του. Ἀνεκάλυπτε τις ἐν αὐτῷ μόνον ὡσεὶ ἀποχρωσίν τινα τῆς πανούργου ἀδεξιότητος ἥτις διακρίνει τὸν νορμανδὸν χωρικόν.

* Ἡ κεφαλή τοῦ Ρόμπυ, ὑπὸ τὴν βραεῖαν σοβαρότητα τῆς

* Ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ δεκάδι διεκρίθη ὁ κ. Ράλλης, ὁ Δημητράκης, τὸ Παλλάκι, τὸ λαοφιλὲς τῶν Ἀθηνῶν.

Μετ' αὐτοῦ δὲ κατεψήφισαν οἱ κ. κ. Ι. Γεωργαντᾶς, Παπαγιαννακόπουλος, Γεροκωστόπουλος, Κουμανιώτης, Βαλσαμάκης, Δ. Πετροπουλάκης, Σάκκης, Κάρτζωνας καὶ Μουσούρης, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἐρυθροῖς δημοκρατικοῖς γράμμασιν ἐπεύμει ν' ἀναγράφῃ εἰς τὰς στήλας αὐτοῦ ὁ **Ραμπαγᾶς**.

* Ἰδιαιτέρως δὲ συγχαίρει τῷ ἀδελφῷ ἐν δημοκρατικῇ ἰδέᾳ κ. Μουσούρῃ ὅστις καίτοι συμπολιτευόμενος δὲν λησμονεῖ τὰς δημοκρατικὰς αὐτοῦ ἀρχὰς καὶ ἐφάνη ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ συνεπέστατος.

* Ἐκ τῶν ἀγορεύσεων τινῶν τῶν καταψηφισάντων ἀποσπώμεν τὰ ἑξῆς.

Σάκκης. — (ὁ νεαρός τῆς Μεσσηνίας βουλευτῆς, ὅστις ὠμίλησε πρῶτος). — Δὲν κατέχομαι ὑπὸ αἰσθημάτων ἀντιβασιλικῶν, ἀλλὰ τὸ ἔθνος διατρέχει περίοδον οἰκονομικῶν δυσχερῶν, κακῶς δὲ πράττουσιν οἱ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως παριστῶντες αὐτῷ ψευδῆ τὴν ἀληθῆ τοῦ λαοῦ του κατάστασιν. Ὁ βασιλεὺς δὲν εὐρίσκεται εἰς στενοχωρίας οἰκονομικᾶς. (Φωνὴ ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου : — Τοὺς τόκους μοναχὰ νὰ μᾶς ἔδινε...) διὰ τοῦτο θὰ καταψηφίσῃ τὴν αὕξισιν τῆς πρὸς αὐτὸν χορηγίας.

Κάρτζωνας. — Νομίζω ὅτι ἀρκετὰ ἔδωκεν εἰς τὸν βασιλέα τὸ ἔθνος, ἔδωκε τὸ ἀνάκτορον, τὸν βασιλικὸν κῆπον, τὴν Μανωλάδα, τὴν ἐτησίαν βασιλικὴν χορηγίαν, τὴν ἑτέραν πρὸς τὸν διάδοχον ἐκ 200,000 δραμῶν καὶ τόσα ἄλλα. Ὁ βασιλεὺς τοῦτο μόνον πρέπει νὰ ἀναμένῃ παρὰ τῆς ἀγάπης τοῦ λαοῦ του. Ἄλλως τε καμμίαν ὑποχρέωσιν δὲν ἔχει τὸ ἐλληνικὸν δημόσιον νὰ προικίσῃ τὴν Ἀλεξάνδραν, ἀπὸ ἧς Γερμανία, ἢ τόσον πλουσία χώρα, δὲν κάμνει τὸ αὐτὸ διὰ τὴν μνηστὴν τοῦ διαδόχου.

Παπαγιαννακόπουλος. Εἶμαι κατὰ τῶν νομοσχεδίων ἐπιφυλασσόμενος νὰ δικαιολογήσω τὴν ψήφον μου κατὰ τὴν δευτέραν ἀνάγνωσιν. Ἦδη, συμφώνως τῷ 61ῳ ἄρθρῳ τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, προκειμένου περὶ ζητήματος προσωπικοῦ, προτείνω τὴν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ψήφισιν τῶν νομοσχεδίων.

* Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἤρεσκε βεβαίως εἰς τὸν Τρικούπη. Ἄν

μέθης αὐτοῦ, ἐτήρει ἑκφρασίαν πνευματώδη, κομπαστικὴν, ἀναιδῆ—βεβαίως θὰ ὑπῆρχε δόλος ὑπὸ τὸ κωνικὸν ἐκεῖνο μέτωπον, ἀλλ' ἔτι πλέον ἀπερὶσκεψία. Ὁ Ρόμπυ ἦτο ὠραῖος νέος—ἔρρεπε πρὸς τὸ εἶδος τῶν παραχοποιῶν καὶ ἦτο ἐξ ἐκείνων οἵτινες σχεδὸν κρεμοῦν τὸ ζωνάρι των διὰ καυγᾶ. Ἡ ἔξυπνος ρίς αὐτοῦ, τὸ γελῶν στόμα του, τὸ ζωηρόν του χρῶμα, πάντα ταῦτα καθίστων αὐτὸν ἀκαταμάχητον κατακτητὴν εἰς τινὰ ζώνην τῆς γυναικειᾶς ἀτμοσφαιράς. Δὲν ἐπέδωκε παντάπασιν τὴν δικακερμμένην τάξιν τοῦ ὠραίου φύλου, τὴν εὐγένειαν ἐν αὐτῷ. Ἡ ἐνδυμασία του ὁμοίαζε πρὸς ρωμαντικὴν φράσιν. Ἐλογίζετο εὐτυχὴς ἐὰν μόνον ἐφαίνετο μακρόθεν ὁ ὑπενδύτης του. Ἐν τῷ Ρόμπυ ὑπῆρχε τι τοῦ ἐπαρχιώτου ἠθοποιοῦ καὶ τοῦ σπουδαστοῦ τῆς ἰατρικῆς.

* Ὁ Δουρανδίνος εἶχε κεφαλὴν δλοστρόγγυλον, μειδιῶσαν. Ἦτο δὲ νέος ἄνευ πονηρίας καὶ μετὰ πολλοῦ πνεύματος ὑποκρινόμενος τὸν βλάκα.—Ἡ ἐνδυμασία τὴν ὁποίαν ἐξέλεξε διὰ τὴν μεταμπίσειν ἦτο εἶδος ἐμβλήματος.

* Ὅσον διὰ τὸν Δεμιζάρ, δν ὁ Ἰωσηφίνος ἀπεκάλει πρόβλημα καὶ τὸν ὁποῖον εἶδομεν ὑπὸ τὸ πένθιμον πτέρωμα γλαυκός, αὐτὸς ἦτο ἄνθρωπος ἰσχνός, γωνιώδης, πομπώδης. Εἶχε τὸ βλέμμα δόλιον καὶ τὸν λόγον ἐμφαντικόν. Δὲν ἠδύνατό τις ν' ἀναγνωρίσῃ ἀκριβῶς τὴν ἡλικίαν του ἐξετάζων τὴν φυσιογνωμίαν του, ἀλλ' ἐφαίνετο ὁ πρεσβύτερος ὄλων, καὶ τὸ ἐξ ἡμισείας φαλακρὸν μέτωπόν του τὸν παρίστανεν ἕως τριάκοντα ἐτῶν. Ἡ ἐνδυμασία του ἦτο σοβαρά, μαυρὴ ὄλη, ἐκτὸς τοῦ

έγινετο δεκτὴ ἡ πρότασις αὐτῆ τοῦ κ. Παπαγιαννακοπούλου, δὲν θὰ ἦσαν βεβαίως δέκα μόνον οἱ ἔχοντες τὸ θάρρος τῆς ἐν τῷ φανερῷ καταπολεμήσεως τῶν νομοσχεδίων.

— Δὲν περιλαμβάνει, λέγει ὁ κ. Τρικούπης, ὁ κανονισμὸς τῆς Βουλῆς ὁ διατάσσων τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν, καὶ τὸν Βασιλέα καὶ τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν.

Ἡ ἀρνήσις αὐτὴ ἐγείρει θύελλαν. Ὁ Ράλλης ζητεῖ ἐπιμόνως τὴν μυστικὴν. Ἡ δεξιὰ τὴν ἀρνέεται. Ὁ Δηγιγιάννης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ κηρύττουν οὐδετερότητα. Ὁ πρωθυπουργὸς νικά, ἀλλ' ὁ Ράλλης τοῦ βγάζει ἀπὸ τῆ μύτη του τὴν νίκην.

Πετὰ εἰς τὸ βῆμα ἐπὶ πτερύγων ἀγανακτήσεως πατριωτικῆς καὶ ἀναφωνεῖ :

Ἐὰν ὁ βασιλεὺς δὲν δύναται νὰ δωρήσῃ εἰς τὴν θυγατέρα του, οἱ ἰδιώται, ἐὰν ὁ βασιλεὺς νομίζῃ, ὅτι τοσοῦτον ἠύξησαν αἱ ἀνάγκαι του ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς αὐτάς, βεβαίως ἡ βουλή τῶν ἐλλήνων θέλει φροντίσῃ περὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Στέμματος. Τὸ ἔθνος καὶ ἐὰν πληρώσῃ καὶ ἄλλα χρεωλύσια καὶ τόκους καὶ ἐὰν κρούῃ τὰς θύρας τῆς χρεωκοπίας εὐχαρίστως θὰ καταβάλλῃ ἐκ τοῦ ὑστερήματός τὸ ἀναγκαῖον ποσόν. Ἀλλ' ἡ κυβέρνησις ἔπρεπε νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Στέμματος καὶ νὰ μὴ συνδυάσῃ τὰ νομοσχέδια ταῦτα πρὸς τὴν Ἐκτακτὸν Σύνοδον. Διατί δὲν ὑπέβαλεν αὐτὰ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν; Μήπως ἐφοβήθη μὴ ἀντίσταντο οἱ βουλευταὶ καὶ ἔκρινε καλὸν διὰ νὰ κλείσῃ τὰ στόματα ἡμῶν νὰ μᾶς παράσῃ τὴν ἀποζημιώσιν; Ἐὰν πολεμῶ τὰ νομοσχέδια ταῦτα τὰ πολεμῶ, διότι ἡ κυβέρνησις ἔκαμε τὸν συλλογισμὸν τοῦτον. Περιπλέον τὰ πολεμῶ ὡς ἀλόγιστα καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ θρόνου. Ὁ βασιλεὺς εὐτυχῶς ἔχει πολλοὺς υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας. Νομίζει ὁ κ. πρωθυπουργός, ὅτι καθ' ἡμέραν ἡ βασιλεία θὰ ἔρχεται νὰ ζητη τοιαύτας ἐπιχορηγίας; Τοιοῦτοτρόπως τίθεται πρὸ τοῦ ἔθνους τὸ δίλλημα: ἐὰν καὶ κατὰ πόσον θὰ δύναται νὰ ἀνταποκρίνηται πρὸς ταύτας. Ἀλλ' ἡ κυβέρνησις διὰ τῆς τοιαύτης ὑποβολῆς συνῆψε συναλλαγῆν πρὸς τὴν βουλήν καὶ συναλλαγῆν πρὸς τὸν βασιλέα. Ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων ἡ παρέλκυσις τῆς συζητήσεως βλάπτει. Ἄς τὰ ἀφήσωμεν λοιπὸν νὰ ψηφισθῶσι.

Ὁ **Ραμπαγᾶς** συγχαίρει ἀπὸ καρδίας τῷ κ. Ράλλῃ διὰ τοὺς γενναίους αὐτοῦ λόγους. Αὐτοὶ καὶ μόνοι ἀκούσι διὰ νὰ λησμονήσῃ ὅτι ἔγραψε κατ' αὐτοῦ ἐκ πατριωτικοῦ αἰσθηματος κατὰ διεθνῆς τι ζήτημα.

Εἰς μόνος ἔλειπεν ἐν τοιαύτῃ συζητήσει, διὰ ν' ἀκουσθῇ

λευκοῦ λαίμοδétου του, οὗτος μὴ κολληρισμένου, τοῦ ὁποίου αἱ ἀγκραι ἐπιπτον ἐπὶ τοῦ χιτῶνός του. Ὁ ἄνθρωπος ἦτο σφόδρα ἀντιπαθητικὸς. Πέριξ αὐτοῦ διεχύνετο ὡσεὶ ὁσμή τις ταρτουφισμοῦ ἀναμίκτου μετὰ τῆς εὐρωτιώσεως σχολαστικότητος τῶν ἀκολουθούντων μαθημάτων τοῦ Πανεπιστημίου. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐκάμπτετο ὑπὸ τὴν μέθην. Ἡ στενὴ καὶ λεπτή ρις αὐτοῦ ἠρυθρία ὡς πεπυρακτωμένους ἀνθράξ. Τὸ εἰσεχόν στόμα του ἦτο ὡγρόν, μεταξὺ τῶν ὑπερυθροαίων κοιλωμάτων τῶν παρεῖων αὐτοῦ. Λείψανά τινα γούρου σοβαρότητος ἔμενον μεταξὺ τῶν στιγμάτων τῶν ὀργίων καὶ ἐπηύξανον τὸ μυστῆρον τῆς ὄψεώς του...

Ἐπιον. Ὁ Ἰωσηφίνος ἐζήτησε πάλιν σιωπὴν, διὰ τῶν δύο αὐτοῦ κοχλιαρίων τοῦ πορτσιοῦ. Ὁ Σενέλ ἐξηκολούθησε: — Κύριοι, ὑπάρχει Θεός, διότι ὁ κόσμος εἶνε διωργανωμένος. Ἄλλως ἐν στιγμῇ εἰλικρινείας ὁ ἐξοχος ἡμῶν Βερανζέρος ἤξιώσε νὰ διακηρύξῃ τὴν ὑπαρξίν του. Ἀλλ' ὁ κόσμος εἶνε κακῶς διωργανωμένος, ἀρα ὑπάρχει διάβολος.

Τοῦτο θὰ σᾶς ἐφαίνετο παιδαριώδες, ἐὰν δὲν ἔσπευδον νὰ προσθέσω ὅτι ἀπειλούμεθα νὰ μᾶς παρ' ὁ διάβολος ἀπὸ τῆ φτώγια καὶ τοὺς πέντε ἐντὸς βραχυτάτης προθεσμίας.

Ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ὑπερμέτρως μακρός. Μόλις τοῦ χρειάζονται δύο ἢ τρία ἔτη καλῶς μεταχειριζόμενα διὰ ν' ἀπομάθῃ τὰς ἀπολαύσεις, καὶ βλέπετε ἀνθρώπου; παρατείνοντας αὐτάς μέχρι τριῶν τετάρτων τοῦ αἰῶνος! Εἶνε δὲ οὗτοι δύο εἰδῶν· οἱ μὲν ἔχουσι γρήματα· τὸ γῆρας αὐτῶν εἶνε ὕπνος γαλήνιος· οἱ δὲ δὲν ἔχουσι τὸ γῆρας αὐτῶν εἶνε κακὸν ὄνειρον. Λοιπὸν αἱ βλακεῖαι τοῦ πολιτισμοῦ ἡμῶν δὲν ἐπιτρέπουσι εἰς τοὺς ἐφήβους νὰ παρδεχθῶσι τὸ πορὸν ἐκεῖνο ἔθιμον

ἡ ἀληθῆς τοῦ ταλαιπώρου λαοῦ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ διαμαρτυρομένη κατὰ τοιαύτης συναλλαγῆς. Ἐλείπεν ὁ Ἀριστέιδης Οἰκονόμος.

Ἐν τούτοις καὶ νῦν ὑπερηφανεύεται ὁ **Ραμπαγᾶς** βλέπων ὅτι ὁ κ. Ράλλης συμφωνεῖ μετ' αὐτοῦ γράψαντος ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ περὶ τῶν 1,800 δρ. τῆς ἐκτάκτου συνόδου κτυπᾶ καὶ αὐτὸς τὴν **συναλλαγῆν**.

Ἄλλὰ τί ὠφελεῖ;

Ἡμεῖς γράφομεν, σεῖς ὀμιλεῖτε καὶ ὁ Τρικούπης τραβᾷ ἐμπρός!

Ραμπαγᾶς.

ΕΝΑ ΠΑΡΑΚΑΙΡΟ ΜΟΥ (*)

*Τριαταεφτά μου χρόνια ἄρχισαν νὰ μὲ γερνοῦν
Κ' ἐκείνη τὰ δεκαπέντε μόλις τώρα δ' ἀρχισοῦν.
Κι' ὅμως μ' ἐπλάσε ἀγάπη ποῦ μὲ κάμει νὰ θαρρῶ
πῶς ὅ,τι ἔχω ἔχει ἐκείνη κ' ὅ,τι ἐκεῖνη ἔχω ἐγὼ!
Ἀχ μικροῦλα, σὸ σὲ βλέπω τόσῳ εὐμορφῇ μικρῇ
κ' ἀπὸ μέγα νάχουν φύγει τόσα νελάτα καὶ καιροί,
Τὸ Θεὸ θὰ καταριώμονν ποῦ μᾶς τρώγει τὴ ζωὴ.
Ἄν δὲν ἦτορ μὰ ματιὰ σου «τέος εἶσαι» νὰ μοῦ εἶπῃ.
Τὸ γοργό σου ἐκεῖνο μάτι μ' ἐξετάζει ἐγὼ θαρρῶ
κ' ἐρωτᾷ καὶ μ' ἐπικρίνει τί ἔχω κάμει τὸν καιρό!
Κ' ἐγὼ πάλι σὰν σὲ βλέπω θαρρῶ πρὶν νὰ γεννηθῆς
σ' εἶδα καὶ ὁτὸν κόσμο ποτε ἐπερίμενα θάρρῃς.
Κ' εἶσι, ὅπως γλὰ μὲ ζῶσος πρὶν ἀκόμη γεννηθῆς,
μὰ φωνὴ ἀπὸ σὲ μοῦ λέγει: Ἄ, μ' ἀτήν θ' ἀναστηθῆς.
Μὴν ἀκούς πῶς ἔχουν νελάτα καὶ πῶς ἄλλοι ἔχουν κάλλη
ἢ καρδιά μου τὸ γνωρίζει, ἄν τὴν ἔχουν τέτοια κ' ἄλλοι.
Καὶ τὴ δύναμι ἀκόμα ποῦ μᾶς ἔδωκεν ἡ φύσις,
σὸ ποῦ καὶ τὴν ἀνασταίνεις μπορεῖς μόνη νὰ γνωρίσης.
Ἄλλ' ἄν ἦσαι νελά καὶ γι' ἄλλους εἶσαι ἔτοιμη νὰ σβύσης.*

(*) Ἀκόμη καὶ ὡς πρὸς τὴν στιχογραφίαν.

τῶν Ἰροκοῶ τῆς Ἀμερικῆς, καθ' ὃ χρέος ἔχουσι νὰ ἐκδέρωσι οἰονδήποτε ὑπερβάντα τὴν πεντηκονταετίαν.

Οἰκτρὸν τοῦτο. Ἐκαστος ἡμῶν εἶναι ἐκτεθειμένος ἐκ τῶν κενῶν τῆς ἀτελοῦς ταύτης νομοθεσίας νὰ φορέσῃ φενάκην μίαν ἡμέραν καὶ νὰ φάγῃ βόειον κρέας μασσῶν αὐτὸ διὰ τεχνητῆς ὑδοντοστοιχίας.

— Πρέπει νὰ φρονεθῶμεν! εἶπεν ὁ Ρόμπυ, καταπλαγείς ἐκ τῆς φρικαλεότητος τῆς εἰκόνας ταύτης.

— Ἐγὼ εἰς τὴν τζεπη μου φιαλίδιον ὑδροκυανικοῦ οὐξέος, προσέθηκεν ὁ δόκτωρ Ἰωσηφίνος μετὰ τῆς προθυμίας ἐπιστήμονος ἀνδρός: — τέσσαρες σταγόνες εἰς ἕκαστον ποτήριον πόντσι. . . .

Ὁ Δογρονδίνος καὶ ὁ Ρόμπυ ἔτεινον τὰ ποτήριά των ὁ Δενιζάρ ἀπεμάκρυνε τὸ ἰδικόν του.

Ὁ Σενέλ ὕψωσε τοὺς ὄμους.

— Περιμένετε τοῦλάχιστον τὸ τελευταῖον ποτήριον! εἶπε, — καὶ σιωπάτε. . . .

— Τὰ χρήματα εἶναι μὴδέν. Τὸ ἀποτελοῦν τὴν ἀξίαν αὐτῶν, εἶναι ὅτι πάντα τὰ λοιπὰ εἶναι μὴδαμινώτερα τοῦ μὴδενός. — Ἐν τῷ μὴδενί τούτῳ πλανῶνται οἱ ἄνθρωποι, ἀπησχολημένοι, καὶ ζητοῦσιν ἀκαταπαύστως κἄτι τι. Ἡ εὐτυχία συνίσταται εἰς τὸ νὰ φαντάζεσαι ὅτι θὰ τὴν εὖρης ἐντὸς ὀλίγου.

Ὅταν φαντάζεσαι ὅτι εὖρες αὐτήν, εἶναι ἤδη παρακμῆ. Ἐν τούτῳ ἡ πλήξις. Πάντες οἱ φιλόσοφοι συμφωνοῦσι περὶ τοῦ ὅτι ἡ ἐπιτυχία εἶναι συμφορά. — Ἄς πζοῦμε!

Πάντα τὰ ποτήρια ἐπληρώθησαν καὶ ἐκενώθησαν. Ὁ Δενιζάρ ἀπετέλεσεν ἐξαιρέσιν, καθότι τὸ ἰδικόν του ἐπληρώθη καὶ ἐκενώθη δῖς.
(Ἀκολουθεῖ)

παρ' ἐμένα, ποῦ ἐσὺ μόνο σὺ μπορείς νὰ ἐξαγαρίσης.
 Ἐστὴν ἀγκάλη μου, σὰν ἄλλαις, ἀν' ἔλθῃς δὲν θ' ἀποκάρῃς
 γιὰ τὰ βλάπηρς ἔτι νέους τοὺς θεοὺς τῆς πρώτης πλάνης.
 Ἄλλ' ἀπ' τῆ' ἰδική μου ἀγκάλη πλέον νῆα θὲ νὰ βγῆς,
 σὺ θὰ ἦσαι ἀκόμα κόρη καὶ ἐμὲ γέρω θὲ νὰ ἰδῆς.
 Κ' ἔτσι δὰ θὲ νὰ πιστεύῃς πῶς ἐνίκησες ἐσὺ
 μόνη ἐσὺ τὸ μαῦρο χροῖο ποῦ τὰ κάλλη σὰς μοσεῖ.
 Λοιπὸν τ' εἶναι, λοιπὸν τ' εἶναι τόσα χροῖα ποῦ περνοῦν,
 ἐσὺ δὲ τα κ' ἐσὺ χρίτε, ἀν' τωόντι μὰς γερνοῦν.
 Κι' ἀν' γεννήθηκες ἴσῃν πλάσι σὺ τὸν χρόνο νὰ νικᾷς
 κι' ἀν' Θεὸς σὲ ἔχει στείλει ἄγγελον ἀθαροσίαν.
 Σὲ λατρύω, γονατίζω, τοῦ Χριστοῦ Χριστὲ προστάτη,
 ποῦ ἀπ' τοῦ θαράτου ἦλθες νὰ μὰς βγάλῃς τὴν ἀπάτη.

ΦΛΩΞ.

ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ

(Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐγγράφου τοῦ ἐν Λευκάδι Εἰρηνοδίκου.....)

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ.....

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. . . . τῆς . . . ἐγγράφου τοῦ κ. Εἰσαγγε-
 λείως . . . καλούμεθα ἀφ' ἐνός νὰ ἐπιστρέψωμεν αὐτῷ τὰ
 ὑπ' ἀριθ. . . πρὸς ἡμᾶς ἐγγράφα του ἀφορῶντα τὴν ἀποζη-
 μίωσιν ἡμῶν ἔνεκεν μεταθέσεως ἐκ τοῦ Εἰρηνοδικείου . . . ἐπὶ
 τῶν μεσορείων τοῦ ὑπερηφάνου Πίνδου εἰς τὸ νῦν διευθυνόμε-
 νον παρ' ἡμῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ζητεῖται παρ' ἡμῶν λόγος διὰ
 τὴν βραδύτητα καὶ ἀμέλειαν πρὸς ἀπάντησιν κλπ. . . ὅσον
 μὲν ἀφορᾷ τὴν πρώτην περίστασιν, ἐγνωρίσαμεν ἤδη εἰς τὸ Σ.
 Ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. . . τῆς . ἐγ-
 γράφου μας ὅτι ἀπωλέσαμεν αὐτὰ, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀξίω-
 σιν ἢ ἀπαιτήσιν τῆς Εἰσαγγελίας τοῦ δοῦναι λόγον ἐπ' ἀμε-
 λεία κλπ. ἀπολογοῦμεθα ὡς ἐξῆς.

Λόγος μέγα χρῆμα! —

Ἄν ἡ θεωρία θεοπνευστων μεγαλοσόφων ὅτι ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ
 λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ὁ Θεὸς ἦν ὁ λόγος,
 θεωρία ἀναγνωρισθεῖσα ὑπ' ὄλων τῶν λογικῶν ὄντων τῶν ἐν
 τῇ γῆνιφ σφαίρᾳ ὑπαρξάντων καὶ ὑπαρχόντων κατὰ διαβασι-
 νοῦσας καὶ ἐπερχομένας γεννεάς· πραγματωθεῖσα δὲ ὑπὸ τῶν
 θρησκειαῶν ἀπαξ ἀπάντων τῶν ἐθνῶν τῆς ὑψηλίου οὐ δύναται
 πολεμηθῆναι· δῆλον ὅτι ὁ λόγος ἐκπροσωπεῖ τὸ θεῖον καὶ ἐπο-
 μένως, ὡς ὑψίστη τις ἰδέα καὶ υπερτάτη δύναμις αὐτὸς ὁ λό-
 γος πρέπει νὰ διέπῃ τὰς πράξεις τῶν λογικῶν ὄντων διότι ὁ
 λόγος εἶναι ὁ Θεός, ὁ λόγος εἶναι ἡ ἀψευδῆ· ἀλήθεια, ὁ λόγος
 εἶναι ἡ συνειδήσις καὶ ὁ λόγος εἶναι ἡ ὀρθότης· ἀπέναντι δὲ
 τοιούτων συναισθημάτων καὶ ἐξόχων σκέψεων πᾶς λόγος ἀν-
 τικείμενος τυχὸν εἰς ταῦτα καταθραύεται ὡς τὸ κύμα τῆς θα-
 λάσσης κατ' ἀκλονίτου βράχου ὄρμων.

Καὶ ταῦτα περὶ τῆς ἀξίας τοῦ λόγου. Ἄλλὰ διὰ νὰ μὴ
 ἀπασχολῶμεν πλείοτερον τὸν κ. Εἰσαγγ. ἀσχολούμενον εἰς σο-
 βαρὰ δημόσια καὶ κοινωνικὰ ἐν γένει συμφέροντα, ἐγκαταλιμ-
 πάνομεν τὸν λαβύρινθον ὅστις πρὸς στιγμὴν μὰς παρέσυρε καὶ
 ἐπιλαμβανόμεθα τῆς ἐξετάσεως ζητήματος ἀναξίου καθ' ἡμᾶς
 λόγου ὡς ἐξῆς—τί ζητεῖ ἀπὸ ἡμᾶς ἡ ὑπηρεσία; τίνος συμ-
 φέροντα προσβάλλονται ἐξ ἀντικειμένου; — ἡμεῖς ἐζητήσα-
 μεν τὰ τῆς μεταθέσεώς μας ἐξόδα ἐκ δραχμῶν ἑπτακοσίων
 πενήκοντα καθόσον ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τῆς Θεσσαλίας
 εἰς τὸ δυτικώτατον μέρος τῆς Λευκάδος ταξειδεύσαντες διὰ
 ξηρᾶς τε καὶ διαποντίως μετὰ τεσσαρῶν ἄλλων ἐφελοκόμενων
 παρ' ἐμοῦ ἀτόμων, δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ἀποφύγωμεν τὴν δα-
 πάνην ταύτην ἐξαιρέσει ἐξόδων τινῶν ἐκ πλάνης σημειωθέν-
 των ὡς ἐνθυμούμεθα.

Ἐἶχον σκεφθῆ νὰ παραιτηθῶ τελείως τῆς ἀπαιτήσεώς μου,

καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔδωκα προσοχὴν πρὸς διατήρησιν τῶν ἐγ-
 γράφων αὐτῶν, ἀχρήστων θεωρηθέντων παρ' ἐμοῦ, ἐφ' ᾧ καὶ
 εἰς ἀκατάλληλον μέρος ριπθέντων ἐγένοντο ἄθυρμα τῶν μι-
 κρῶν μου νηπιῶν Ἑλληνικῆς μου καὶ Σοφοκλέους μου,—τί δὲ
 ζητῶ ἤδη διὰ τοῦ προμνησθέντος ἐγγράφου μου πρὸς τὸ ἐπὶ
 τῆς Δικαιοσύνης Σεβ. Ὑπουργεῖον; — ἀποβλέπων εἰς τὴν
 πενίαν μου καίτοι τριακονταετῆς λειτουργὸς τῆς Θεμίδος,
 ἐσκέφθην ὅτι δὲν ἠδυνάμην ἀνευ βλάβης τῶν μέσων τῆς συν-
 τηρήσεώς μου δωρῆσαι σιωπηρῶς τῷ δημοσίῳ τὰ περιωρισμέ-
 νως ἀπαιτηθέντα ἐξόδα τοῦ ἀτόμου μου μόνον ἐκ δραχ. 240,
 —τίς λιπὸν ἐστὶν ὁ ἄγνωστος ἐμοὶ δικαιολογητικὸς λόγος
 τοῦ ἀπολογηθῆναι με;

Δὲν λυποῦμαι ὅμως διὰ τοῦτο, καθόσον ἔγω πεποιθήσιν
 ὅτι ἡ λεπτὴ δianoia καὶ ἡ στενὴ συνειδήσις τοῦ κ. Εἰσαγγε-
 λείως θέλουσιν ἄρκεσθῆ μέχρι τοῦ θεοῦ λόγου — ἀν ὅμως καὶ
 ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἀσθενοῦς μου δianoias προσκρούη τυχὸν ἰδέα τις
 τοῦ κ. Εἰσαγγελέως εἰς τὸν διδόμενον λόγον—παρακαλῶ νὰ
 εὐαρεστηθῆ νὰ ὑποβάλῃ τὸ ἐπιστρεφόμενον ὑπ' ἀριθ.... ἐγγρα-
 φον εἰς τὸ Σ. συμβούλιον τῶν Πρωτοδικῶν παρ' οἷς διατε-
 λεῖς, ὅπως ἐν εὐρυτέρῳ κύκλῳ ἐξετασθῆ, καὶ εὐρεθὲν τὸ δί-
 καιοικον ἀποδοθῆ εἴτε ὑπὲρ, εἴτε καὶ καθ' ἡμῶν—ἤδη μάλιστα
 ὅτε χαρμοσύνως ἀγάλλεται σύμπας ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ τὸ
 εὐπᾶν φλέγεται ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Κέκροπος γῶρα, διὰ
 τὴν τέλεσιν τῶν πανηγύρεων ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τοῦ
 «σεπτοῦ ἡμῶν Ἄνακτος—ἐπὶ τοῖς ἀρραβῶσι τοῦ διαδόγου
 »τοῦ Ἑλ. θρόνου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐπὶ τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐκ-
 θέσεως, ἐπὶ τῆς τελετῆς τῇ ἐνάρξει τῶν συνεδριάσεων τῆς
 Ἑλληνικῆς Βουλῆς ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος, καὶ τέλος ἐπὶ
 τῇ ἐπισκέψει ἐπιστήμων ξένων τῆς Ἑλληνικῆς πρωτευούσης—
 καὶ ὅτε οἱ στένοντες ἐν φυλακαῖς κατάδικοι εἶδον ἴσως, ἢ
 μέλλουσιν ἰδεῖν τὸ ἀπεριόριστον φῶς τοῦ ἡλίου, καὶ ἀναπνεύ-
 σωσι τὸν τῆς ἐλευθερίας των καθαρὸν ἀέρα εἰς τὸν Ζέφυρον
 καὶ ριπθῶσιν ὡς μεταμελημένα πρόβατα ἐν τῇ παραγαγούσῃ
 αὐτοῦς κοινωνίᾳ καὶ ταῖς οἰκογενειακαῖς ἀγκύλαις.

Τέλος * *

Σημ. Ὁ Πήγασος τοῦ σοφοῦ Ἀρμενοπούλου ἐφρύαξεν εἰς τὴν ὁμιλί-
 τῆς κόνεως τῶν δικογραφικῶν καὶ ἐξηρέυετο ἕνα λόγον ὁ ὁποῖος
 ὅμως οὐκ ἦν «πρὸς τὸν Θεόν», ἀτυχῶς διὰ τὸν κ. Εἰρηνοδίκην, ἀλλὰ
 πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα, ὅστις διεθίβασε τὸν «λόγον» εἰς τὸν ὑπουργὸν
 καὶ οὗτος εἰς ὄλην αὐτὴν τὴν ἱστορίαν εἶδε μόνον τὸ ἄ λ ο γ ο ν καὶ
 τὸν ἐπεμψεν εἰς τὴν ὑπερήφανον πατρίδα του νὰ ἰδιωτεύῃ. Ἰδοὺ πῶς
 μ' ἕνα λόγον κατώρθωσεν ὁ κ. Εἰρηνοδίκης ὅτι μόνον οἱ βουλευταὶ
 κατορθοῦσι!

ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Ἰδοὺ τί γράφουν αἱ ἐφημερίδες τῶν Πιτρῶν, περὶ τοῦ τε-
 λῶνου Πειραιῶς κ. Δημ. Ρεδιάδου:

«Ὁ ἐνταῦθα τελώνης κ. Δημ. Ρεδιάδης μετετέθη ὡς
 τοιοῦτος εἰς τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς, ἀντ' αὐτοῦ δὲ διωρίσθη
 ἐνταῦθα προαχθεὶς ὁ κ. Εὐστ. Ρωμαῖος. Ἡ ἐκ τοῦ Τελωνεῖου
 ἡμῶν ἀπομάκρυνσις τοῦ κ. Ρεδιάδου σφόδρα λυπεῖ τὴν ἐμπο-
 ρικὴν τάξιν τῆς πύλεως ἡμῶν, ἥτις ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ.
 Ρεδιάδου εὐρισκεν ὑπάλληλον διακεκριμένον γνωρίζοντα νὰ
 συνδυάζῃ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος μὲ ἄκραν
 προσήθειαν καὶ πολλὰς εὐκολίας. Τὸν κ. Ρεδιάδην ἀπερχόμε-
 νον ἐντεύθεν συνοδεύει ἀμέριστος ἢ ἐκτίμησις τοῦ τόπου ὑπὲρ
 οὗ εἰργάσθη ἀποτελεσματικῶς, καθ' ὅσον εἰς τὰς πεφωτισμένας
 αὐτοῦ παραστάσεις ὁρεῖλομεν τὴν περὶ ἀνεγέρσεως νέου τελω-
 νειακοῦ καταστήματος ἐγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἄλλα
 τινὰ μέτρα ἀφορῶντα τὴν τελωνειακὴν ὑπηρεσίαν, ἅτινα ἐ-

φηρόσθησαν τὸ πρῶτον παρ' ἡμῖν διὰ τοῦ ἀξίου καὶ φιλοτίμου τούτου ὑπαλλήλου.

(Φορολογούμενος » Πατρῶν)

«Μετετέθη εἰς τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς ὁ τέως παρ' ἡμῖν Τελώνης κ. Δημήτριος Ῥεδιάδης. Προκειμένου περὶ ὑπαλλήλου, οἷος ὁ κ. Ῥεδιάδης, ἢ «Ἐφημερίς Πατρῶν», παρακολουθήσασα στενωῶς τὸν ἐνταῦθα ὑπαλληλικὸν βίον του, εἶχε καθήκον ν' ἀφιερῶσθαι μέγα μέρος τοῦ χώρου αὐτῆς πρὸς ἀναγραφὴν τῶν πράξεών του, ἐφ' ὧν στηρίζει τὴν περὶ αὐτοῦ ἐκτίμησίν της, ἄν μὴ καὶ ἐνταῦθα καὶ παρὰ τῆ ὑπηρεσίας κατεῖχε τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν, παρὰ τὸν κρατούντα κανόνα τῆς φειδούς περὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀξίων ταύτης προσώπων. Σημειοῦμεν μόνον ὅτι ὄντως μέγα κενὸν καταλείπει ἀπερχόμενος, τὰς ἀγαθωτέρας δὲ ἀναμνήσεις χρηστοτάτου, πεπειραμένου καὶ εὐφυοῦς ὑπαλλήλου, κατορθώσας νὰ συμβιβάζῃ τὴν ἄκαμπτον περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀκρίβειαν μετὰ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ πολυπαθοῦς ἐμπορίου μας, ἔχων ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ μετὰ τοῦ Τελωνείου συναλλασόμενοι εἰσι πολῖται βαρέως φορολογούμενοι· ἀλλὰ καὶ ὁ νόμος σοφώτερος καὶ φιλάνθρωπότερος τῶν κληθέντων πρὸς ἐφαρμογὴν του. Οὕτω δὲ ὁ κ. Ῥεδιάδης ὅπου ἂν ὑπηρετήσῃ, ἔσται συμβολὴ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν πολῦτιμος καὶ ἄκρω ἐλυπήθησαν οἱ ἐνταῦθα διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτοῦ. Οἱ ἐντιμοὶ καὶ ἱκανοὶ ὑπάλληλοι πρέπει ἐξ ὄχως νὰ τιμῶνται, διότι ἀτυχῶς εἶναι τόσον εὐάριθμοι. (Ἐφημερίς Πατρῶν)

Ο ΑΝΕΨΙΟΣ ΤΟΥ Κ. ΒΟΥΛΠΙΩΤΟΥ

Ἡμεῖς οὖρονιοι εἴμεθα τρομεροὶ ἄνθρωποι· καὶ τὴν παραμικροτέραν θέσιν ἐὰν κατέχωμεν θὰ ἐφεύρωμεν τρόπον νὰ ζήσωμεν τυχερὰ τουτέστι, ἤγουν, δηλαδὴ καὶ τὰ ρέστα νὰ σου φρονούμε. Ἐκείνο ὅμως ὅπερ μέχρι τοῦδε δὲν ἐγνωρίζαμεν, εἶναι ὅτι ἠδύναντο καὶ αἱ ὑψηλαὶ συγγενεῖαι νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς μέσον προσπορίσεως ὀφελμάτων καὶ δὴ ἀθεμίτων. Ἦδη ὅμως μανθάνομεν ὅτι ὁ κρῖν φύλαξ τοῦ σωφρονιστηρίου Αἰγίνης Καροπλεσιτῆς ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀπειραρίθμων χαρακτῶν ἄτινα ἐπέβαλλεν εἰς πολλοὺς τῶν ἐκεῖ φυλακισμένων, προσφερόμενος νὰ τοῖς προμηθεύσῃ ὅσα εὐθυνότερα τῶν ὑπὸ τοῦ τροφωπύλου πωλουμένων, ἢ καὶ ἄλλα ἀπηγορευμένα εἶδη, ἢ νὰ τοῖς παρέξῃ τὰ μέσα πρὸς ἀπόδρασιν καὶ λαμβάνων παρ' αὐτῶν χρήματα ἄτινα, ἔννοεῖται, ἐγκατέλιπον ὀριστικῶς τὰ θαλάκια τῶν δυστυχῶν φυλακισμένων μεταβαίνοντα δυνάμει τοῦ περὶ κατοχῆς νόμου εἰς τὴν κυριότητά του, κατάρθωνε νὰ λαμβάνῃ καὶ ἀρκετὰ στοργυλά ποσὰ ἐκ μερικῶν ἀφελῶν φυλακισμένων ἐπὶ τῆ ὑποσχέσει ὅτι θέλει μεσιτεύσει νὰ τοῖς δοθῇ χάρις παρὰ τοῦ θεῖου του ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Βουλπιώτου. Καὶ ὁ δυστυχὴς οὗτοι εὐσεβάστως προσκλινόντες πρὸ τῆς ὑψηλῆς συγγενείας τοῦ ὄψιν οὐ φειόμενος τοῦ θεοῦ τοῦ ἐναπέθετον εἰς χεῖρας του τὰς τε ἐλπίδας καὶ τὰς οικονομίας των.

Ἦδη δὲ, ὅτε, κατόπιν καταγγελίας κατ' αὐτοῦ ἐπὶ κλοπῇ διὰ ῥήξεως οὗτος ἀναχωρήσας ἐκείθεν μέλλει καὶ νὰ ἐμβουτρούμιασθῇ παρὰ τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς, οἱ δυστυχῆς οὗτοι βλέπουν τὰ μὲν ἐλπίδας των διαφθευθείσας τὰ δὲ χρήματά των πετάξαντα ἀνεπιστρέφει.

Καὶ ἤδη... ἄς συγχαρῶμεν τὸν κύριον Βουλπιώτην διὰ τὸν αὐτοχειροτόνητον ἀνεψιόν του, ὅστις ὅσον καὶ ἂν δὲν εἶναι ἀνεψιός του εἶναι ὅμως ἐπὶ τῆς ὑπουργείας του καὶ αὐτὸς ὑπάλληλος.

Φυλακισμένος.

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

Ἐπιτυχῶς δυνάσασθαι «Ἐφημερίς τῶν Μασκαράδων» πονηρὰ «Ἀκρόπολις» διὰ μιᾶς μονοκονδυλιάς διέγραψεν ἐκ τῶν ὑποψηφίων διὰ τὸν Μητροπολιτικὸν θρόνον τὸν κ. Δαμαλᾶν ὑπὲρ οὗ ἔγραψε πρὸ ἡμερῶν τὸσα ἄρθρα. Τί συνέδη ἄγνωστον. Διὰ μιᾶς δίχως νὰ εἴπῃ ἕνα καλὸν λόγον διὰ τὸν Δαμαλᾶν της, δι' ἄρθρου κυρίου, ἑκάστος στίχος τοῦ ὁποίου τίς οἶδε πόσον ἐκόστισεν ἐκηρύχθη ὑπὲρ τοῦ ἀγίου Κεφαλληνίας Γερμανοῦ, ὡς τοῦ μόνου ἀξίου νὰ καταλάβῃ τὸν Μητροπολιτικὸν θρόνον. Μερικαὶ κακαὶ γλώσσαι λέγουσι ὅτι Βαλλιάνος τις τὴν ἐπηρέασε, πῶς καὶ κατὰ τὴν τρόπον ἄγνωστον ἡμῖν.

Ἡ «ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΜΑΣΚΑΡΑΔΩΝ» ἢ ΑΝΕΜΟΔΟΥΡΑ. — Ὅταν ἀνηγγέθη ὅτι ἡ Αὐστριακὴ κυβέρνησις ὑπέβαλεν ἐν τῇ Αὐστριακῇ βουλῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ λαχείων, διὰ τοῦ ὁποίου ματαίονται τὸ μετὰ τῆς Αὐστριακῆς τραπέζης συναφθῆναι λαχειοφόρον δάνειον μετὰ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας μας, ἢ ἀνεμοδοῦρα «Ἀκρόπολις» ἔγραψε κατὰ τῆς Αὐστρίας. Δὲν παρήλαθον ὅμως πέντε ἡμέραι καὶ ἰδοὺ γράφει ἄλλο ἄρθρον ὑπὲρ τῆς Αὐστρίας καὶ θεωρεῖ αὐτὴν ὡς προστάτην τῶν ἐλληνικῶν συμφερόντων. Τί συνέδη ἐν τῷ μεταξύ ἄγνωστον. Μόνον ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας κ. Κοτζῆκ δύναται νὰ γνωρίζῃ. Μυστήρια, μυστήρια κρύπτονται τὰ ὅποια μὴν ἡμέραν θὰ φανερωθῶσι.

Ἡ ΚΑΤΣΑΡΟΛΑ ΤΟΥ ΞΑΚΟΥΣΤΗ ΚΑΙ ΑΝΤΩΝΑΚΗ. — Ἡ πολῦτιμος κατὰ σαρόλα τῶν φίλων κ. κ. Ξακουστή καὶ Ἄντωνάκη, ἢ αἰτία τῆς συλλήψεως εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ φοβεροῦ ὑπονομοποιῶ, θὰ ἐκτεθῇ εἰς τὰ γραφετὰ τῆς «Ἀκροπόλεως» ὅπως τὴν ἰδῇ τὸ κοινόν. Συνεστῶμεν ὅμως προσοχὴν εἰς ἐκείνους ὅπου θὰ ὑπάγουν νὰ ἰδοῦν τὴν περίφημον κατσαρόλαν, νὰ προσέξουν τὰ βαλάντιά των, τὰ ὅποια δύνανται νὰ ἐκκενωθοῦν δίχως νὰ τὸ ἐνοήσουν. Περὶ τούτου δύνανται νὰ μαρτυρήσουν οἱ κ. κ. Δαμαλᾶς, Σκουζῆς καὶ Κοτζῆκ...

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΝ Τῷ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙῳ. — Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ὁ βασιλεὺς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ του κ. Ράινεκ ἐπισκέψθη τὸ ὄρφανοτροφεῖον Χατζη-Κώστα παραμείνας ἐν αὐτῷ πολλὴν ὥραν καὶ ἐξετάσας τὰ πάντα καὶ ἔπστασις. Ὁ βασιλεὺς ἠὲ χαριστήθη τὰ μέγιστα καὶ μετὰ συγκινήσεως ἀνεπόδησεν ὅτι, ὅτε τὸ πρῶτον κατήλθεν ἐν Ἀθήναις τὸ ὄρφανοτροφεῖον ἦτο μικρὰ τις οἰκία ἐν ἣ περιεθάλλοντο ὀλίγα μόνον ὄρφανὰ.

Αὐτὰ μὰς λέγουσι συνάδελφοί τινες· δὲν μὰς λέγουσι ὅμως, ὅτι ποτὲ δὲν ἔδωκεν οὐδ' ἕνα ὄβολον ὑπὲρ αὐτοῦ, ἢ τοῦλάχιστον τώρα ποῦ τὸ ἐπισκέψθη καὶ ὑπερευχαριστήθη ἔβαλε τὸ χεῖρ του στὴν τσέπη; Δὲν βαρύνεσθε;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΥΣ. — Ἐὰν δὲν ἐγνωρίζαμεν τὸν κύριον Βαλαμάκη ὡς βουλευτὴν Κεφαλληνίας καὶ ἄνθρωπον ἀρκετὰ τοῦ κόσμου, θὰ ὑπεθέτομεν ἀκούοντες περικοπήν τινα ἐκ τῆς ἐν τῇ βουλῇ προχθεσινῆς ἀγορεύσεώς του ὅτι μὰς ἦλθε ἀπὸ κανένα νομοσχεδίου τοῦ Σινᾶ. Προκειμένου περὶ ψηφίσσεως τῶν βασιλικῶν νομοσχεδίων: Ἐλπίζω, λέγει, κύριοι, ὅτι ὁ βασιλεὺς βλέπων τὴν σημερινὴν οἰκονομικὴν κατὰστασιν τοῦ ἔθνους δὲν θὰ δεχθῇ νὰ ἐπικυρώσῃ τὰ νομοσχέδια ταῦτα ψευφίζόμενα. Ποῦ τὸν πέτυχες κύριε Βαλαμάκη τὸν κουδάρτη;

Αἱ ΠΑΡΑΙΣΘΗΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ». — Αὐτῆς τῆς εὐλογημένης τῆς «Ἀκροπόλεως» κάποιος συντάκτης πάσχει ὁ καυμένος ἀπὸ παραισθήσεως. Οὕτω χθὲς πάλιν, φαίνεται, ὑπέστη τοιαύτας, καὶ τοῦ ἐφάνη ὅτι εἶδε τὸν ὑπονομοποιὸν Στέφανον Φιλίππου ὀδηγούμενον εἰς τὰς φυλακὰς τῶν ὑποδικῶν ὑπὸ συνοδείαν χωροφυλάκων ἐπὶ τὸ πανηγυρικώτερον πῶς, διὰ τὸ ἐπίσημον τῆς προσωπικότητός του, καὶ ταῦτα τὴν μεσημέριαν τῆς Τρίτης. Ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς χθὲς τετάρτης εἰς οὐδεμίαν φυλακὴν τῶν ὑποδικῶν ἐστάλη, κρατούμενος εἰσέτι ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ.

Ὁ ΦΙΛΗΜΩΝ ΘΑ ΦΕΡῆ ΑΕΡΑ. — Δὲν ἔκαμε τίποτε ὁ Φιλήμων, γράφουν οἱ ἐχθροὶ του, ἐκτὸς τοῦ οὐρητηρίου ὅπου κατεσκεύασεν εἰς τὴν Βουλῆν. Οἱ ἐχθροὶ του ὅμως ἠπατώντο. Αὐτὸς κατεγίνετο εἰς κᾶτι τὸ μεγάλο. Ἐμελέτα πῶς νὰ ΠΑΡΕΞῆ Εἰς τὴν ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΝ ΔΡΟΣΕΡΟΝ ΑΕΡΑ ΕΝ ὉΡΑ ΘΕΡΟΥΣ. Ἀπίστευτον, ἀλλ' ἀληθές. Καὶ ἰδοὺ εὗρε δῶ ἀντιπροσώπους μιᾶς Ἀγγλικῆς ἐταιρίας, τοὺς ἔφερε ἐξ Εὐρώπης καὶ τοὺς ἐπαρουσίασε, πρὸς συζήτησιν τῶν προτάσεων των, διὰ τὴν παροχὴν ἀέρος εἰς τὴν πρωτεύουσάν, εἰς τὸ τμήμα τῶν Δημοσίων ἔργων. Αἱ διαπραγματεύσεις ἐξκολοῦθον, καὶ τάχιστα θὰ ὑπογραφῇ ἢ περὶ τούτου σύμβασις.

Ἐφεξῆς λοιπὸς ὁ κ. Φιλήμων δικαίως θὰ καλεῖται ὁ δῆμαρχος τοῦ ἀέρος.

Χαρήτε Ἀθηναῖοι!

ὩΣ ΕἶΔΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ. — Ἀνεκαλύφθη καὶ συνελήθη ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ κ. Ξακουστή ὁ ἐπίφυβος ὑπονομοποιὸς Στέφανος Φιλίππου ὑπὸ μιᾶς... κατσαρόλας.

Ο Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΙΑ ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Ο κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ήμιλῶν κατὰ τῶν τριῶν νομοσχεδίων τὰ παριστᾶ ὡς ταπεινοῦντα καὶ ἐκηδεύοντα τὴν βασιλείαν. Οὐδεμία, λέγει, ὑπάρχει ἔθνικὴ ὑποχρέωσις πρὸς προίκειν τῆς βασιλοπάιδος, ἀφοῦ ὁ πατὴρ αὐτῆς ἔχει ἰδίαν καὶ μεγίστην χρηματικὴν καὶ κτηματικὴν περιουσίαν. Τίς τῶν ἡγεμόνων ἢ βασιλείων λαμβάνει ἐτήσιαν χορηγίαν μείζονα τῆς τοῦ ἡμετέρου βασιλέως, καὶ εἰς τίνα ἐγένοντο τόσαι δωρεαὶ ἀπεράντων καὶ προσοδοφόρων κτημάτων; Καὶ ἂν ἡ ἐκ τοῦ ἔθνους ἀποθησαυρισθεῖσα κολοσσιαία χρηματικὴ καὶ κτηματικὴ περιουσία δὲν ἦνε προωρισμένη νὰ χρησιμεύῃ διὰ τὰ τέκνα τοῦ βασιλέως, τότε ποῖος εἶναι ὁ προορισμός της; Ἐν ἑκατομύριον καὶ τριακοσίας ἑξοκίαι χιλιάδας νέων δραχμῶν κατ' ἔτος λαμβάνει ὁ βασιλεὺς ὑπολογιζομένων καὶ τῶν δωδεκακισχιλίων λιρῶν, αἵτινες τῷ διδόνται ὡς ἰσόβιος προίκισις δυνάμει τῆς συνθήκης μεταξὺ τῶν τριῶν εὐεργετῶν δυνάμεων καὶ τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας.

Εἶναι λοιπὸν δίκαιον νὰ ζητῆ αὐξήσιν, ἀφοῦ μέγιστα εἰς τὴν διάθεσίν του εἶναι τὰ ἀνάκτορα, οἱ κῆποι, οἱ σταῦλοι, ἰδιαιτέρον ἀτμόπλοιον διὰ τὰ ἐνιῶσια ταξίδια καὶ τόσα ἄλλα; Ἡ μήπως πληρῶν φέρον τινὰ ἢ δασμῶν, δι' ὅσα πράγματα φέρει ἐξ Εὐρώπης; Οὐδὲν ἀπολύτως πληρῶνει. Εἶναι ἐπιμένως ψευδὴς ὁ ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ προβληθεὶς δικαιολογικὸς λόγος, ὅτι ἤξησεν ἡ τιμὴ τῶν τοῦ βίου χρεωδῶν καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔπαρκει ἡ μέχρι τοῦδε χορηγία. Ἀληθῶς ἡ τιμὴ τῶν τοῦ βίου χρεωδῶν ἤξησεν καταπληκτικῶς καὶ κατέστη ἕνεκα τούτου δυστυχῆς ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, ἀλλὰ τοῦτο ἐγένετο ἕνεκα τῶν ἀφορήτων φόρων καὶ δασμῶν. τοῦθ' ὅπερ οὐδὲν δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὸν βασιλέα, διότι τὰ πλείστα μὲν τῶν χρεωδῶν προμηθεύεται ἐξ Εὐρώπης ἐντελῶς ἀπηλλαγμένα δασμοῦ, ὅσα δὲ προμηθεύεται ἐντεῦθεν, παράγονται ὅλα ἐκ τῶν ἀπεράντων κτημάτων, ἅτινα τῷ ἐδώρησε τὸ ἔθνος. Δὲν πρέπει νὰ πλανώμεθα. Διὰ σειρᾶς τοιούτων χρηματικῶν αἰτήσεων καὶ δωρεῶν ἡ βασιλεία κατέπεσεν ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ, εἶναι δὲ πρὸ πάντων ἐγκλημα, δι' ὅπερ εὐθύνονται οἱ κυβερνῶντες ἀπέναντι τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἱστορίας, τὸ νὰ ἐμπνέωσιν εἰς τὸν Διάδοχον τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου αἰσθήματα ταπεινᾶ ἀντικειμένου ἔχοντα τὸν χρηματισμὸν ὑπὸ ποικίλας μορφάς. Τοιοῦτον θέλετε νὰ διαπλάσῃτε τὸν νεαρὸν Διάδοχον, καὶ τοιοῦτον βασιλεία ἐννοεῖτε νὰ παρασκευάσῃτε; Δὲν ἤρκεσε τὸ ἄγος τῆς Μανωλάδος, ἀλλὰ θέλετε νὰ προσθέσῃτε καὶ ἄλλο; Προσέξατε. Ἐξ ἀνάγκης θὰ γεννηθῇ εἰς τὸν ταλαιπωρούμενον λαὸν ἡ σκέψις ὅτι ἀποβαίνει βαρὺ δι' αὐτὸν φορτίον ἡ βασιλεία, ὅταν δὲ φθάσῃ μέχρι τοῦ σημείου τούτου, δὲν ἤξεύρω τίς θὰ τολμήσῃ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ ν' ἀποθέσῃ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἀνιερὸν καὶ δυσβάστακτον τοῦτο φορτίον.

Ἀδελφὲ Παπαγιαννακόπουλε, ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ σοῦ σφίγγει τὸ χέρι.

ΙΟΥΛΙΑ ΜΑΛΑΝΔΡΙΝΟΥ ΚΑΙ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΟΥΡΟΥΛΟΥΣ

Ὁ φίλος συνάδελφος ἡμῶν κ. Ἰωάννης Καμπούρογλου ὁ συντάκτης καὶ διευθυντὴς τῆς Νέας Ἐφημερίδος ἐμνηστεύθη τὴν χαριτόβρυτον καὶ διὰ πολλῶν ἀρετῶν κεκοσμημένην δεσποινίδα Ἰουλίαν Μαλανδρινου, τῆς εὐπολήπτου παρ' ἡμῖν ἐμπορικῆς οἰκογενείας.

Ἐπὶ τῷ χαρμυσύνῳ τούτῳ γεγονόςτι ὁ Ραμπαγάς συγχαίρει τῷ ἀγαπητῷ συναδέλφῳ καὶ εὐχεται αὐτῷ τὴν στέφιν αἰσίαν.

ΙΟΥΛΙΑ ΒΛΑΧΟΥ ΚΑΙ

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΥΣ

Ὁ κατ' ἐξοχὴν ποιητὴς τῆς καρδίας καὶ τοῦ αἰσθήματος, ὁ ἔραστής τῆς φύσεως, ὁ ψάλτης τῆς θαλάσσης, ὁ Φαέθων Ἀριστομένης μας ἠρραβωνίσθη μετὰ τῆς διακεκριμένης ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἡμῶν δεσποινίδος Ἰουλίας Βλάχου.

Εὐχόμεθα ἐπίσης καὶ αὐτῷ τὴν στέφιν αἰσίαν.

***

Τί σύμπτωσις! Δύο Ἰουλοὶ τὴν ἡλικίαν νὰ συνδέωσι τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν μετὰ δύο Ἰουλίαις ἐν τῷ Μαίῳ αὐτῶν!

ΕΝ ΕΡΜΑΙΟΝ.

Σκαλιζόντες μεταξὺ χειρογράφων παλαιῶν εὐρομεν ἐν ἰδιόρρυθμον ποίημα τῆς ἄλλοτε συνεργάτιδος ἡμῶν Φλογός, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν παράκαιρον, τὸ ὅποιον δὲν ἤξεύρομεν πῶς εἶχε μείνει ἀδημοσίευτον καὶ τὸ δημοσιεύομεν σήμερον εἰ καὶ παρακαίρως. Εἶναι ἀξίον ἀναγνώσεως διὰ τὰς παράδοξους ἰδέας του.

Ο ΠΑΠΑΣ ΤΗΣ ΚΟΛΟΚΥΘΟΥΣ

Περὶ τῆς πέτρας ταύτης σκανδάλου ἀναμένομεν ἐνυπόγραφον διατριβὴν, ἣν μᾶς ὑπεσχέθησαν καὶ ὅπου ἐν ἐκτάσει θὰ λέγεται ἡ ἀλήθεια.

Οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ, δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται!

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΗΒΗ", ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΙΑΚΟΥΜΑΚΗ

Κάτωθεν τοῦ ξενοδοχείου τῆς "Γερμανίας."

Τὸ τόσῳ δημοφιλὲς ζυθοπωλεῖον τοῦτο μετετέθη, ἀνευ βασιλικοῦ διατάγματος, ἐκ τῆς ὁδοῦ Πατησίων εἰς τὴν κάτωθι τοῦ ξενοδοχείου τῆς Γερμανίας ὥραιαν αἴθουσαν. Ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ κ. Νικόλαος Γιακουμάκης εἰσήγαγεν εἰς τὸ νέον τοῦτο κατάστημα πᾶσαν δυνατὴν βελτίωσιν, πολλαπλασιάσας ἰδίως τοὺς μεζέδες του καὶ τὰ τουρσιὰ του εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον. Μεζεδραστής φοβερός ὁ ἴδιος, ἡσχολήθη εἰς τὴν τελειοποίησιν τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ζυθοποισίαν ὀρεκτικῶν. Τὰ τουρσιὰ του θὰ ἐτίμων καὶ τὸ σπουδαιότερον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἢ τῆς Σμύρνης τουρσοπωλεῖον.

Εἰς τὸ Ζυθοπωλεῖον τοῦ κ. Νικολάου Γιακουμάκη εὐρίσκονται πάντοτε καὶ νωπότατα

ΣΤΡΕΪΔΙΑ ΚΑΛΛΙΠΟΛΕΩΣ.

Ἐκτὸς δὲ τῆς εὐρυτάτης αὐτοῦ καὶ λίαν φιλοκάλως νῦν τρεπισμένης αἰθούσης, ἔχει τὸ κατάστημα μοναδικὰ ὑπόγεια δωμάτια, πολύτιμα διὰ παρέας θελούσας νὰ διασκεδάσωσιν. Ἐκεῖ δύνασαι νὰ χαλάσῃς τὸν κόσμον, χωρὶς κανεὶς νὰ σὲ πάρῃ εἰδῆσιν.

Ἐν κοντολογία, λέγομεν ὅτι τώρα πλέον ἔχουν καὶ τὰ Χαυτεῖα τὸ ζυθοπωλεῖόν των καὶ δὲν ζηλεύει ἡ πλατεῖα τῆς Ὀμονοίας τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.

ΣΗΜ. — Ἐστὼ πρὸς γνῶσιν τῶν ἐκ τοῦ θεάτρου τὴν νύκτα ἐξερχομένων, εἰς τὸ ζυθοπωλεῖον ἢ ΗΒΗ, τὸ τόσον εὐρωπαϊκὸν ἄμα καὶ ἀνατολικόν, παρασκευάζεται τὸ περίφημον οὐγγρικὸν ΓΚΟΥΛΑ καὶ τὸ βιενναῖον ΣΝΙΤΖΛΑ. — Τί ἄλλο θέλετε; Τελειότης, βλέπετε.

ΣΠΑΝΙΟΣ ΠΑΤΣΑΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΟΛΗΝΥΚΤΑ ΑΝΟΙΚΤΟΣ

Ἐπὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μοναδικοῦ εἰς τὸ εἶδός του

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗ

Κατὰ τὴν συνοικίαν Ψυχρῆ ἀριθ. 25, παρὰ τὸ Καφεῖον Σπυρίδωνος Βίδα ἐπὶ τῆς ἁλῆθ Μιαούλη καὶ κατέναντι τῆς ὁδοῦ Ἐλευθέρου.

Ὅσοις δὲν ἐδοκίμασε τὴν πατσάν τοῦ κ. Παναγιώτου Κυριακούλη δὲν ἔχει ἰδίαν περὶ ἐκλεκτοῦ πατσᾶ.

Τί πατσᾶ! μὲς τὴν Ἀθήνα, πουθενα δὲν ἔχει ταῖρι καὶ τὸ ἀγρολέμονό του κόβεται μετὰ τὸ μαχαίρι.

Ἄλλὰ καὶ ὄλοι οἱ λοιποὶ μεζέδες του καὶ τὸ κρασί του εἶναι περίφημα.

Ῥιγθῆτέ του ὄλοι οἱ ἔραστα! τοῦ τουρσικοῦ πατσᾶ καὶ θὰ εἶδε κάμῃ Κουταλιανούς.